

Nurodyk sakinio rūšį (vientisinis (v.), sudėtinis prijungiamasis (s.pr.), sudėtinis jungtukinis (s.jung.), sudėtinis bejungtukis (s.bejungt.))

Kaimynai džiaugėsi, bet man nelinksma.

Kaime trinksi tvartų durys, mūkia karvės, gailiai bliana, matyt, užmirštas pievoje bulius.

Jis guli vežime, plačiai atmerktomis akimis žiūri į dangų.

Aš apėjau ežerą, į kurį įteka penki upokšniai.

Bėgu šryt per girią ir girdžiu – kažkas aimanuoja.

Glūdi žemė šaltyje įmurus, šliaužia kloniais debesys žemi.

Ilsisi seni laukų padargai: arklas, dalgis ir akėčios.

Ten, kur vakar dideliu plotu žydėjo dobilai, šiandien laisvai ganėsi karvės.

Sesuo mokosi pamokas, o palei krosnį snaudžia tėvukas.

Žmogus negrižo ir napaėmė iš manų džiovinto sūrio galelio.

Nurodyk sakinio rūšį (vientisinis (v.), sudėtinis prijungiamasis (s.pr.), sudėtinis jungtukinis (s.jung.), sudėtinis bejungtukis (s.bejungt.))

Replės greitai įkaista, ir aš jomis pamaišiau gėstančias krosnyje žarijas.

Pakumpęs, jau žilstelėjęs vyras sėdėjo ant trobos slenksčio.

Broliai pasileido šuoliais ir atjojo valanda anksčiau už Joną.

Tik žiūri pro langą jautis- ateina avinas.

Naktis buvo tamsi, nors danguje kibirkščiavo žvaigždės.

Jeigu nori, mes tave priimsime į labai gražų darbą.

Miestas po lietaus atrodė švarus, nupraustas ir pajaunėjęs.

Pritilo, įsitraukė į kailinius Kazimieras, o arklys leidosi lengva ristele.

Nutilo žiogai, nustojo dūzgusios bitės.

Rytoj vėl švies saulė ir mes eisime rinkti gervuogių.